

borili se za Austriju, i pri prvom prelazu u Srbiju pokazali su se prema nenaoružanom stanovništvu svirepiji, nego i sami Mađari, ubijajući bez milosti stare ljude, silujući žene i devojke, nabijajući na nož malu decu.

(Sve su ovo na licu mesta utvrdile strane misije, a za ove nečuvane vandalizme Hrvati su ostali nekažnjeni kao što su ostali nekažnjeni i Bugari za njihove besprimerne zulumе nad srpskim stanovništvom koje je bilo pod njihovom okupacijom).

Posle konačnog osvojenja Srbije, njen guverner Hrvat Salis-Sevis (austrijski general, sada naš penzioner) putuje po Srbiji kako je on govorio, da "osvoji srca pokorenog stanovništva", i jadni srpski narod, sa sveštenstvom na čelu, dočekuje ga najpompeznije, a on, kao neki suveren, drži besede narodu, i sveštenicima naprimer, ovako pridikuje: "Krstiti, venčati i u grob spratiti. Ništ više... ništ !."

Srbija je podeljena između Austrije i Bugarske, granica ide rekom Moravom. Bugari su zauzeli celu Makedoniju, a na Kosovu piruju Arnauti, čuveni zlikovac Hasan-beg-Vučitrnac vraća se u Vučitrn, gde ga narod najsvečanije dočekuje pa i jadni Srbi (pod moranje), a Hasan-beg, pozdravljajući se s narodom, kaže: "Zamalo nisam uhvatio Kralja Petra".

Na jednom banketu priređenom austrijskim oficirima u Mitrovici poznati arnautski prvak Nedžib Draga (koji je ranije važio kao prijatelj Srba) drži zdravicu na francuskom jeziku (nemački nije znao), u kojoj slavi pobedu Centralnih sila, pozdravlja dolazak "carske oslobodilačke vojske" na Kosovo i najsvečanije proglašava da je Srbija za navedik pokopana...

Pri dolasku nemačkog cara Viljema II na Balkan, u njegovu čast priređuje se banket u Nišu, na kome bugarski kralj Ferdinand drži zdravicu na latinskom jeziku (Koburg i latinski!), veličajući Viljema kao "cara nad carevima" i kao tvorca novog Rimskog carstva nemačke nacije!

Srbije je nestalo, a na njenim ruševinama stvorene su na Balkanu Velika Bugarska i Velika Hrvatska, obe pod egidom "Apostolske Monarhije".